

[Oluf Pedersen.]

her i Indstillingen kræver Ret til Tiltale mod det ærede Medlem Hr. Thomsen. Men det, der er Hovedpunktet i hele denne Sag, er jo, om det drejer sig om et juridisk Spørgsmaal eller om et moralsk Spørgsmaal. Jeg vil have Lov til at hævde, at det i Hovedsagen er et moralsk Spørgsmaal, og naar en Kommission kun kan tage Hensyn til Strafskyld, kan Hovedspørgsmaalet i hele Sagen overhovedet ikke behandles. Derfor er den Vej, man efter Indstillingen vil gaa, efter min Opfattelse forfejlet. Naar det ærede Medlem Hr. Kristen Amby er bange for, at det skal blive en politisk Undersøgelse, vil jeg dertil sige, at i en saadan Kommission vil Forholdene blive undersøgt, hele den Forhandling, som finder Sted i Kommissionen, vil blive stenograferet, og saa vil vi faa hele Materialet, saaledes som det skete i sin Tid for Færøkommissionens Vedkommende, som var nedsat af det høje Landsting.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Kristen Amby har Ordet for en kort Bemærkning.

Kristen Amby: Jeg har aldrig udtrykt nogen Ængstelse for, at en parlamentarisk Kommissions Undersøgelse var en „politisk“ — i Gaaseøjne — Undersøgelse. Aldrig! Tværtimod sagde jeg, at jeg for min Del og vi alle havde den største Tillid til, at en saadan Undersøgelse var retsindig. Men jeg understregede det ærede Medlem Hr. Vanggaard's Ord om, at ude i Befolkningen, hvor mange Forestillinger findes angaaende disse Forhold, vilde netop dette blive sagt, og det er det afgørende. Det er rigtigt, at man derigennem vilde faa et Materiale saa mægtigt, at Undersøgelsen vilde være retsindig, men det tror Folk nu engang ikke, og derfor tror jeg heller ikke, at det principielt er den rigtige Vej. Men jeg gentager mit Spørgsmaal til den højtærede Justitsminister: findes der i hele Retsplejeloven ikke en Paragraf eller en Sammenstilling af Paragraffer, hvorefter man kan iværksætte en Undersøgelse i Anledning af selve det paaklagede Forhold uden samtidig at sigte det ærede Medlem Hr. Thomsen for Injurier?

Korsgaard: At Afgørelsen af et Spørgsmaal som det foreliggende for Folketinget kan blive en meget vigtig Afgørelse, derom er der for mig ikke den fjerneste Tvivl. Jeg vil gerne i ganske faa Ord antyde, hvad der er Forspillet til det, der her sker. Det

første, der sker, er, at det ærede Medlem Hr. Thomsen i ærerørige Ord beskylder forskellige Mennesker for Forseelser. Derpaa kommer der et Svar, og jeg maa have Lov at sige, at Svaret synes mig i Grunden ikke i Tone bedre end den Tone, som det ærede Medlem Hr. Thomsen anlagde, idet jeg med Voldsomhed maa vende mig imod, at et officielt Organ som Eksportudvalget i et Svar til et Folketingsmedlem blander det paagældende Medlems Broder ind i Sagen. Om de har noget udestaaende med denne Broder eller ikke, skal jeg ikke blande mig i, men det har i denne Sag og i de Bemærkninger, der er fremsat her i Folketinget, ikke nogen som helst Begrundelse, og jeg kan ikke se rettere, end at Udvalget ved at gøre dette i Virkeligheden deklarerer sig selv.

Nu er der altsaa Spørgsmaal om, hvor vidt man skal kunne drage det ærede Medlem til Ansvar for hans Udtalelser her, Udtalelser, som ogsaa er fremsat uden for Salen. Der kan jo være et personligt Moment, men der maa jeg rigtignok med Ordføreren sige, at det er mig uforstaaeligt, at det ærede Medlem Hr. Thomsen, naar han har udtalt sig, som han har ved forskellige Lejligheder, efter at han har udtalt sig her i Salen, saa kan beklage, at han faar Lejlighed til gennem en Retssag at fremkomme med Oplysninger.

Men noget andet og for saa vidt vigtigere er jo, hvilken Indflydelse det i Fremtiden kan faa over for Folketinget med Hensyn til Medlemmernes frie Ret til at udtale sig, og dér maa det erkendes, at det er saare svært at afgøre, hvad der er det rigtige. Det kan ogsaa være saare svært at finde sig i, at det her i Tinget skal være tilladt at sige hvad som helst om Mennesker uden for dette høje Ting.

Som Sagen har udviklet sig og efter mine Begreber ikke mindst efter hele den Stilling, det ærede Medlem Hr. Thomsen har taget til Sagens Behandling uden for Tinget, kan jeg ikke se rettere, end at det er forsvarligt at tiltræde den Indstilling, som foreligger om Sagen; og naar man mener at kunne det, saa maa den logiske Følge heraf være, at man ikke i dette Øjeblik kan gaa ind for det Forslag, som er stillet af Retsforbundet.

Men for mig er Hovedsagen nu ikke det personlige, men det er det Spørgsmaal, der er rejst, hvorvidt Eksportudvalget har handlet forsvarligt over for ikke uvæsentlige Landsinteresser. Og jeg kan ikke benægte, at hvis det ærede Medlem Hr. Thomsen ikke havde brugt den voldsomme Form,